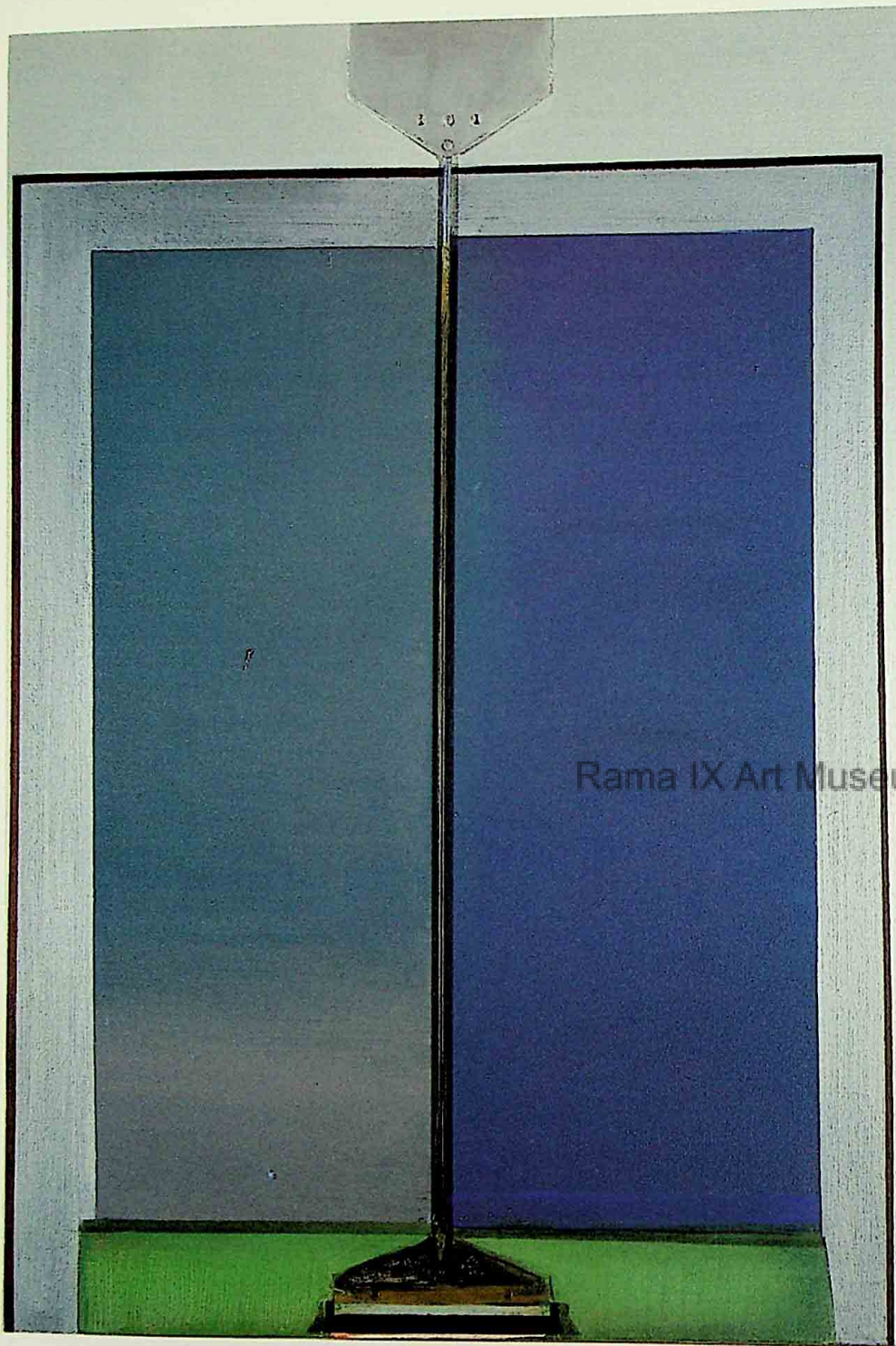

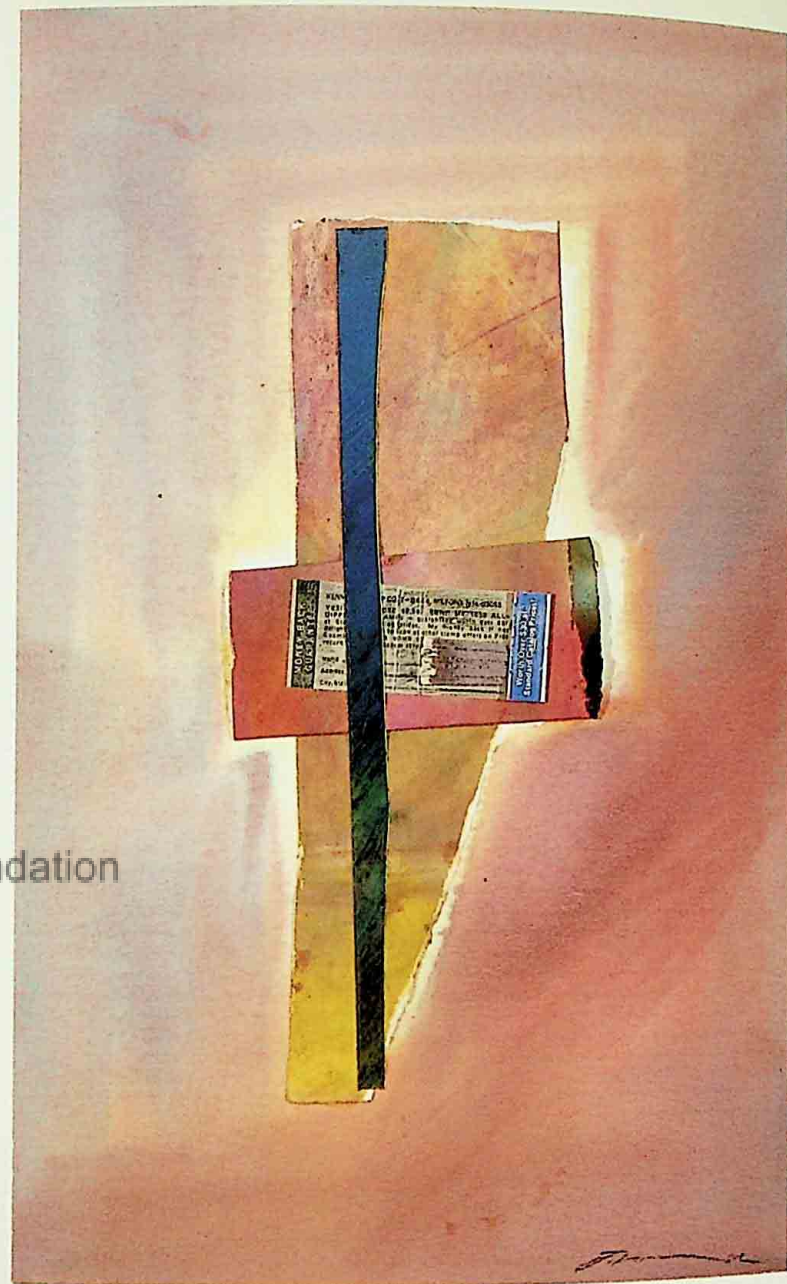

JIRAPAT
PITPREECHA

Art Museum Foundation

Sailing 1982 Collage 66 x 81 cm.

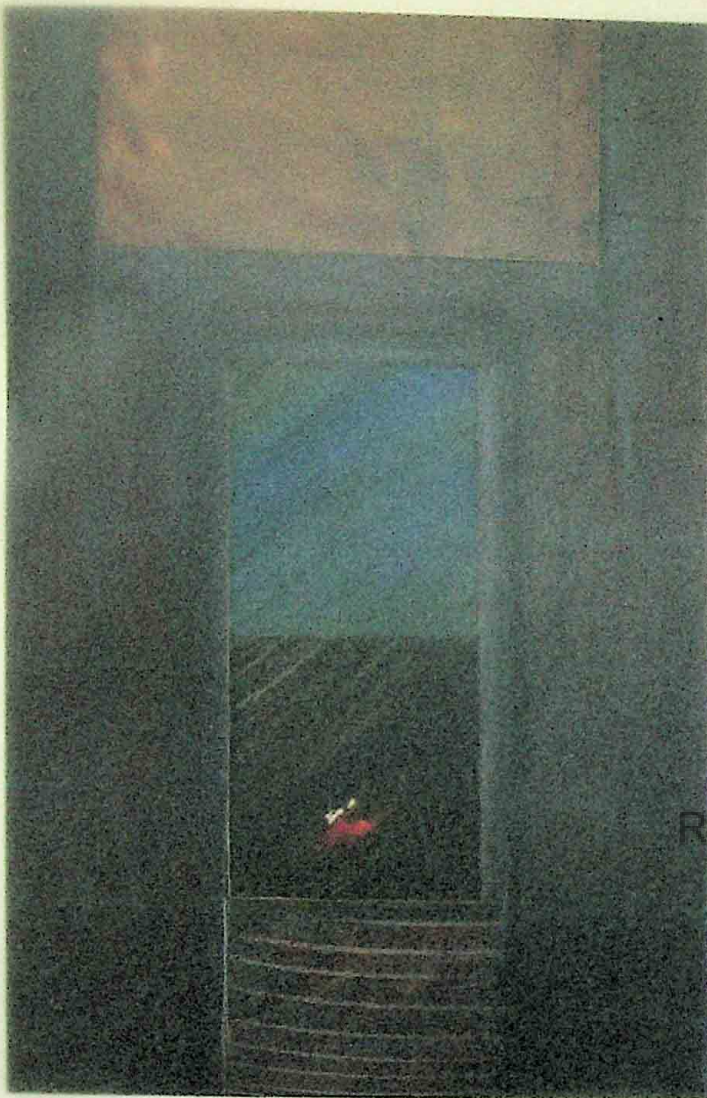

Fire Alarm 1982 Collage 30 x 45 cm.

สนับสนุนโดย มูลนิธิรามายักษ์
บริษัท สยามกลการอะไหล่ จำกัด
72 หมู่ 3 ถนนสุขาภิบาล 1 แขวงดอกไม้ เขตประเวศ กรุงเทพฯ 10260
โทร. 7268070-4 โทรสาร 7268078-9

Underground 1984 Collage 30 x 45 cm.

ศิลปะและการทำงานศิลปะ ทำให้ผมนิ่งขึ้น สงบขึ้น และไตร่ตรองอะไรต่างๆ ที่เป็นเรื่องราวของ "ชีวิต" และ "การดำรงอยู่" ของตัวผมในฐานะมนุษย์คนหนึ่งได้มากขึ้น เมื่อผมทำงานศิลปะสำเร็จไปแต่ละชิ้น ผมมีความอึดอ้อมใจ อีกไม่กี่วันต่อมาเมื่อผมกลับมาดูอีกครั้ง ผมมักจะบอกกับตัวเองว่า "ยังไม่น่าพอใจเลย" ผมคิดเสมอว่า ศิลปกรรมเป็นสิ่งที่กว้างไกลที่สุดซึ่งตอบสนองจิตวิญญาณและความไม่ตีตัวของมนุษย์ ทั้งในด้านการแสวงหาและเปิดเผยความเร้นลับ ความรัก ความเข้าใจ ความเชื่อ ความศรัทธารวมไปถึงการปลดปล่อยจินตนาการออกไปจากชะตากรรมแห่งความต่ำต้อยไร้สาระได้ในระดับหนึ่ง

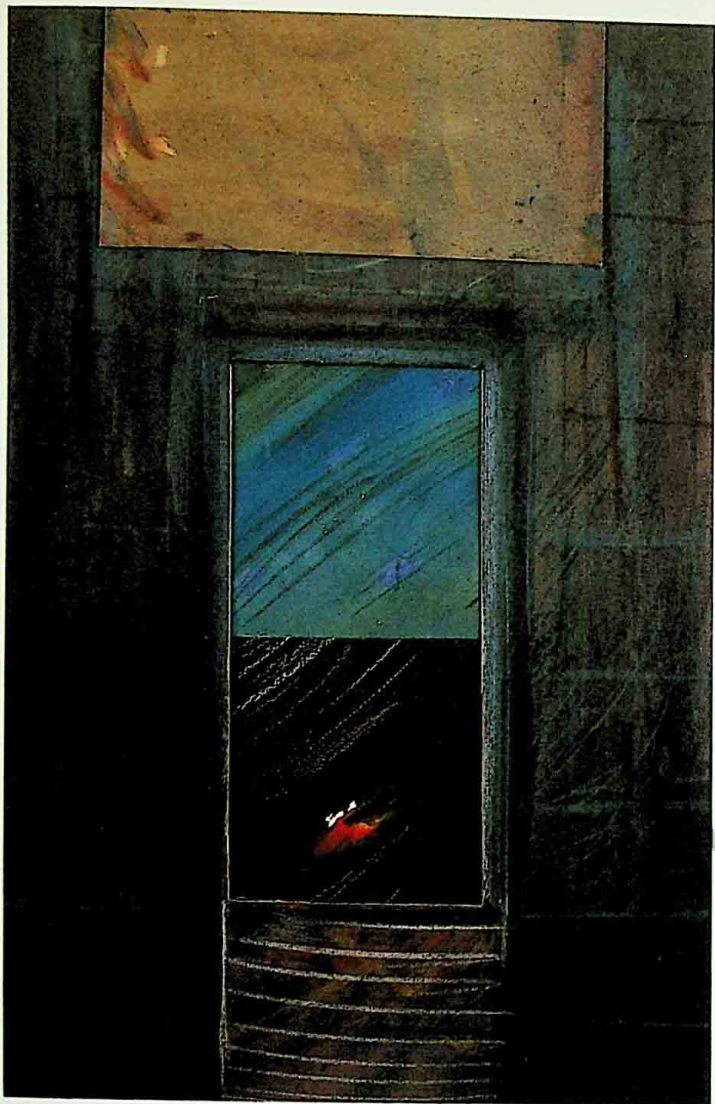
ผมจึงทำงานศิลปะ ผมเห็นแบบอย่างของศิลปินที่อุทิศกายและใจให้กับงานศิลปะโดยไม่มุ่งลภ ลาภ ยศ สรรเสริญ ทั้งจากการได้สัมผัสและการอ่าน ฯลฯ บางครั้งเมื่อผมกำลังทำงานนั้น จิตของผมประทัดไปถึงชีวิตที่อบอุ่นวัยเด็ก ยายผู้เสียสละและเข้าใจวิถีทางแห่งศิลปะโดยไม่เคยเรียนศิลปะมาเลย หนังสือศิลปะและศิลปินของ น.ณ ปากน้ำ ที่เคยอ่านในวัยเยาว์ - "ความเงียบ" ในวัยแสวงหา ครูศิลปะหลายท่านที่มีเมตตาต่อผมอย่างชนิดที่จะลืมเสียมิได้ ที่สำคัญที่สุดคือ หนังสือภาพประกอบสวยๆ หลายเล่มที่แม่มอบให้เป็นรางวัลเรียนดีตอนอยู่ชั้นประถม ผมเคยนั่งลอกภาพพิชพันธุส์ตีว่านาธานิคเหล่านั้นลงบนสมุดวาดเขียนเล่มเล็กของผมและรู้สึกว่ โลกของผมอยู่ ณ ที่นั้น

ผมผ่านชีวิตมา 40 ปี โลกมิได้สวยงามอย่างที่ผมเคยคิด ผมได้เห็นความโลภ หลง การทำลายล้าง ชาติสังหาร และการสูญสิ้นไปของธรรมชาติมากกว่าความรัก ความเข้าใจ และสุนทรียภาพ ผมจึงทำงานศิลปะ

งานศิลปะของผมอาจจะไม่มีค่าสำหรับใคร หรือมีคุณค่าทางจิตใจต่อคนบางคน? ผมไม่แน่ใจ ผมรู้แต่ว่า ผมมีสิ่งต้องตอบแทน ใครบางคนอาจจะได้รับบางสิ่งบางอย่างหล่อเลี้ยงจิตวิญญาณและถักทอความเกิดใหม่ของเราเหมือนด้วยที่ผมเคยได้กับคนล้าในอดีต

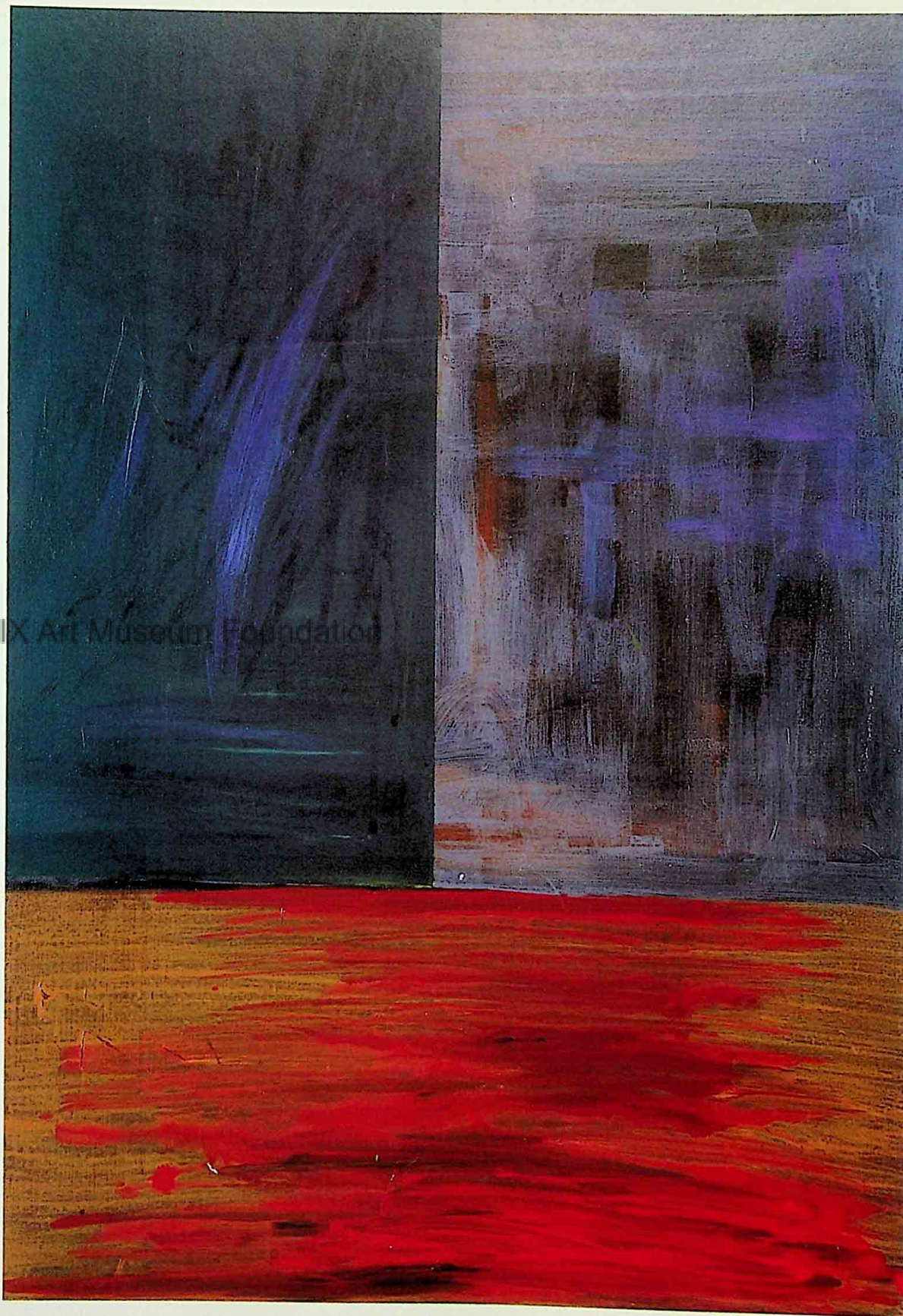
ผมจึงทำงานศิลปะ

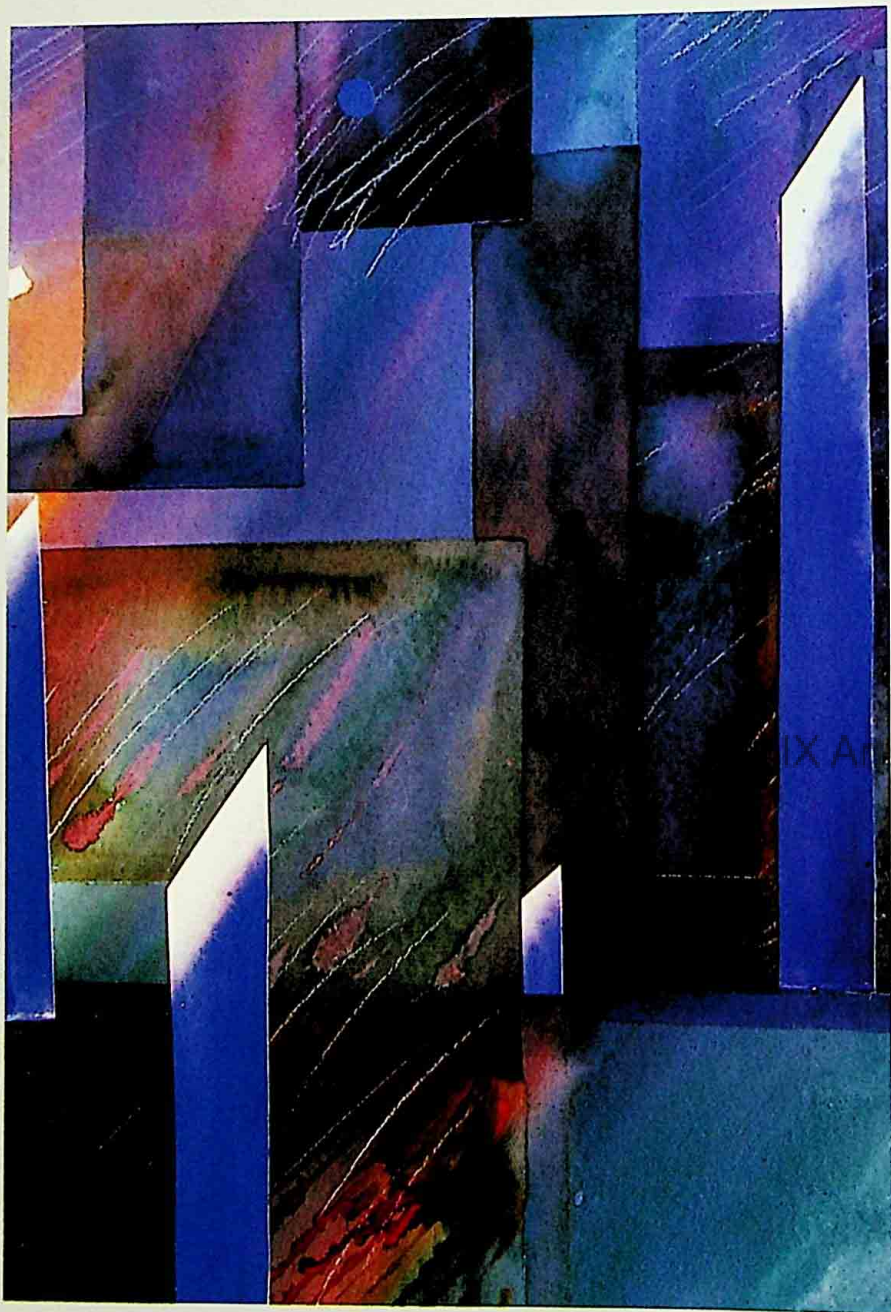
จิตรกรรม ศิลปะที่รัก

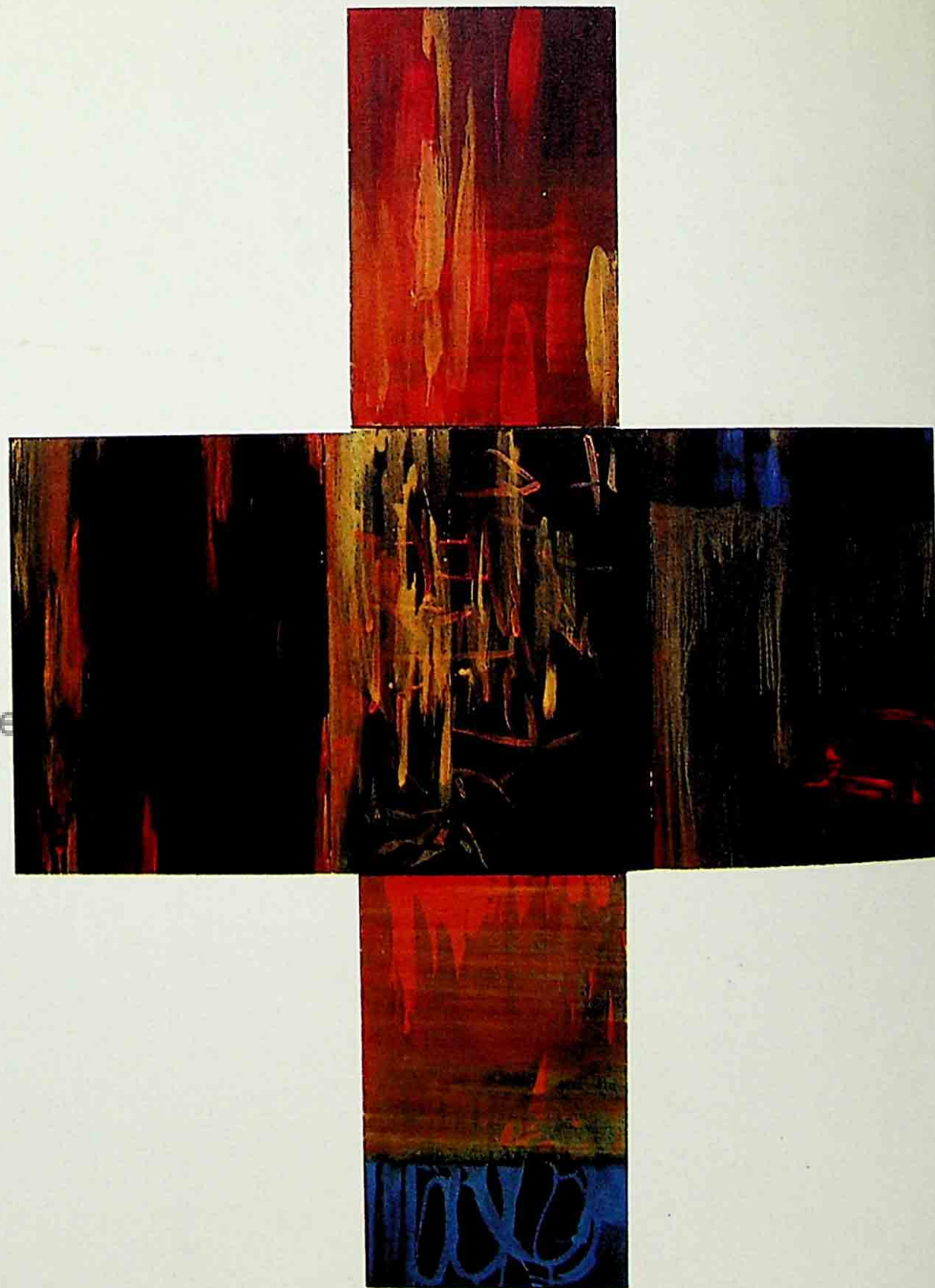
Underground 1984 Collage 30 x 45 cm.

Se-Chang 1993 Acrylic on canvas 50 x 70 cm.

Citylight 1989 Collage 40 x 55 cm.

Bangkok 1996 Acrylic on canvas 210 cm.high

Keep on and go on 1994 Mixed technique

To have / to have not
Mixed media 150 cm. diameter

Rama IX Art Museum Founda

Untitled 1995 Acrylic, tempera on canvas 75 x 60 cm.

Happiness and suffering 1996 each side 115 cm.

บริษัท เชลล์แห่งประเทศไทย จำกัด
The Shell Company of Thailand Limited

Cityscape 1985 Watercolour

ศิลปะ

เป็นองค์ประกอบ ในอายตนะ ภายนอกของสรีระมนุษย์ ดุจอาหาร จำเป็นต้องเสวยในการดำรงอยู่ของชีวิต ศิลปะเป็นอาหารของจิต ช่วยชูชูชีวิตมิให้เครื่องเครียดหรือหอยเหงา และเบื้อหน่ย ผ่อนคลายระบบประสาทมิให้เกิดอาการวิปริต ย่อมเป็นประโยชน์เห็นตั้งแต่กลุ่มชนส่วนน้อย กว้างไปจนถึงประเทศและโลก

โดยนัยยะศิลปะมิใช่ปรัชญา หรือแสดงคุณค่าในปรัชญาต่างๆ แต่อย่างเดียวน หากเป็นส่วนหนึ่งของอภิปรัชญาในแขนงสุนทรศาสตร์

ปราชญ์ท่านจำแนกศิลปะเป็นปัจเจกศิลปะ อันก่อรูปด้วยจิตรศิลป์ ปฏิมาศิลป์ วรรณศิลป์ และสถาปัตยกรรมศิลป์ ใน 5 สาขาเหล่านี้มิได้จำกัด ถึงรูปและนามโดยเฉพาะ

จิตรกรรม มีสาระ เดิมทีนิยมกันในแง่รูปนิยม แต่กาลต่อมา ได้พัฒนามาสู่โลก แอ็บสแตรกต์ที่เป็นนามนิยมเรียกว่า นิรรูป หรือ นามธรรม อันว่าดนตรีที่สดับนั้น มิใช่ธาตุธรรมชาติปรากฏให้เห็นรูปร่าง แต่เป็นเพียงภาพจินตนาการอุปมาอุปมัยบรรเลงด้วยเสียง จูงใจให้มน้อม เห็นถึงอากัปกิริยาต่างๆ แล้วแต่จะแทรกเข้าไปในห้วงคิดฝัน เป็นรูปจิตของผู้ฟัง

ศิลปะนิรรูป หรือ แอ็บสแตรกต์นั้น อยู่ในมรรคาสายเดียวที่ อายตนะ สัมผัสได้ เมื่ออำนาจศิลปะนั้นๆ แล่นผ่านทวารต่างๆ เข้ามากระทบใจ ดุจเสียงดุริยางค์รวยรินในบรรยากาศมีสภาวะนำหนัก อ่อนแก่ของเสียง ผสานกับจังหวะอันทอดเป็นช่วงๆ ได้น้อมให้เกิดสุนทรียารมณ์อ่อนไหวไปตามนั้น

ก็เหมือนจิตรศิลป์ นิรรูป ได้วางตำแหน่งของสีที่เหลื่อมล้ำกัน จัดสรรความแตกต่างระหว่างนำหนักอากาศ จังหวะ ช่องไฟ ในสภาวะอันพอเหมาะพอควร จนเกิดความงาม ความงามนั้น ก่อให้เกิดความสะเทือนใจ ต่ออำนาจของสีสิ้น วรรณะ และสีคู่ กับสีสเปคตรัมอันแผ่เร้น

ทุกอย่างพวยพุ่งขึ้นมากระทบอารมณ์ ไม่ผิดอะไรกับฟังเพลง คอนแชร์โต และซิมโฟนี ซึ่งมีทั้งอ่อนหวาน ซึ่งใจ หนักหน่วง ซาดห้วน และทอดไทย กระทบอารมณ์ประทับใจด้วยความดื่มด่ำ ลึกซึ้ง

ผลงานจิตรกรรม ของจิระพัฒน์ พิศรปริชา แห่งคณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อยู่ในประเภทนิรรูปศิลปะ อันเป็นศิลปะฝ่ายนามธรรม แม้จะไม่มีเค้าโครงเส้นลาย กับน้ำหนักอ่อนแก่ก่อตัวเป็นรูปตั้งธรรมชาติแต่ก็ได้สำแดงคุณค่าแห่งศิลปะโดยพร้อมมูล ดังได้กล่าวมาแต่ต้นนั้น

การเข้าถึง งานศิลปะเหล่านี้ ท่านจะต้องพิจารณา รูปที่ปรากฏ กับสีสิ้น ที่กระทบใจทุกอย่างจะรายงานเข้ามาสู่อายตนะภายใน อันทรีย์สัมผัส จะดูดซับเอาสิ่งประทับใจ สิ่งอันสัมผัสกันอย่างประณีต ด้วยองค์ประกอบต่างๆ เข้ามาสู่สมอง โดยไม่จำเป็นต้องปีนบันไดเข้าไปสู่สิ่งที่เราคาดว่า สุดเอื้อม

แท้จริงนั้น สีกก็เหมือนเสียง เหมือนนำหนักของโครงสร้างในงานปฏิมา เหมือนความสง่าอันเยือกเย็นของสถาปัตยกรรม ทุกอย่างย่อมสำแดงอารมณ์ออกมาเองโดยไม่ต้องมีการชี้แนะ

ความสัมพันธ์กันนั้น คือความงาม เหมือนคีตศิลป์ซึ่งแม้เราอาจฟังไม่ออก แต่เมื่อได้สัมผัส ก็ย่อมรู้โดยอัตโนมัติว่าจับใจแค่ไหน แต่แน่ละผู้ที่จะจับใจเป็นพิเศษก็ต้องคุ้นเคยกันมานาน ซึ่งเป็นธรรมดา

งานที่น่าสนใจในการแสดงครั้งนี้ ของจิระพัฒน์ เป็นการแสดงศิลปะในเชิงเขียนสีน้ำ อันสีน้ำนี้ ย่อมเป็นที่รู้จักกันดีว่า เป็นการเริ่มต้นที่ง่าย แต่กว่าจะให้มีความดีโดยบริบูรณ์นั้นย่อมเป็นเรื่องยากยิ่ง

เทคนิคของการเขียนสีน้ำ จะต้องอาศัยความมั่นใจเมื่อลงสีไปแล้ว จะลบถอนไม่ได้ต้องตัดสินใจเด็ดขาด และฝีมืออันแม่นยำ ดังตัวอย่างที่เห็นอยู่เบื้องหน้า

ท่านแล้ว
wood 120 x 110 cm.

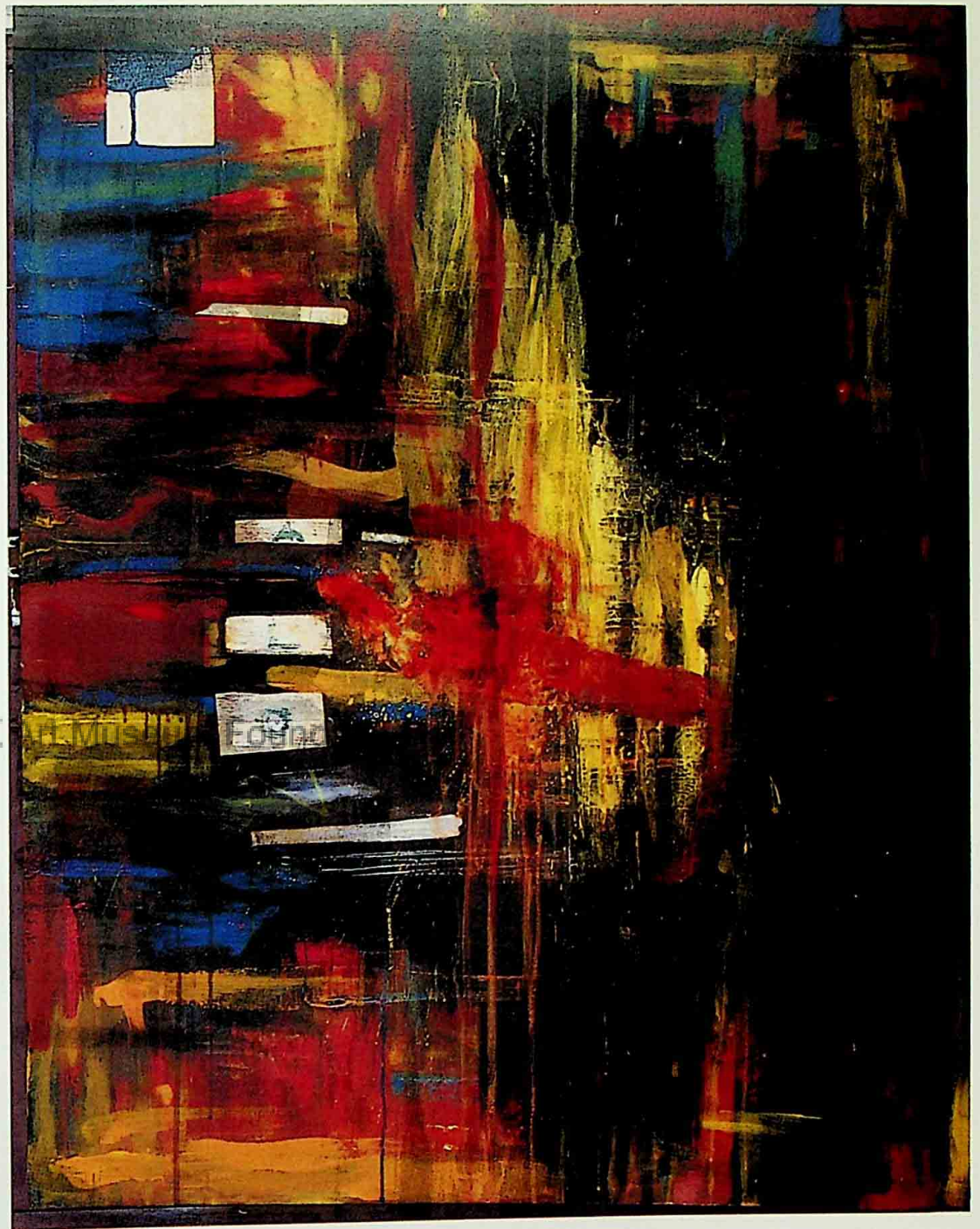
น. ณ ปากน้ำ

จัดซื้อเขียนประกอบนิทรรศการศิลปกรรมของจิระพัฒน์ พิศรปริชา บริษัท เคาน์ซิล แกลลอรี่ พ.ศ.2528

Rain and nature 1996

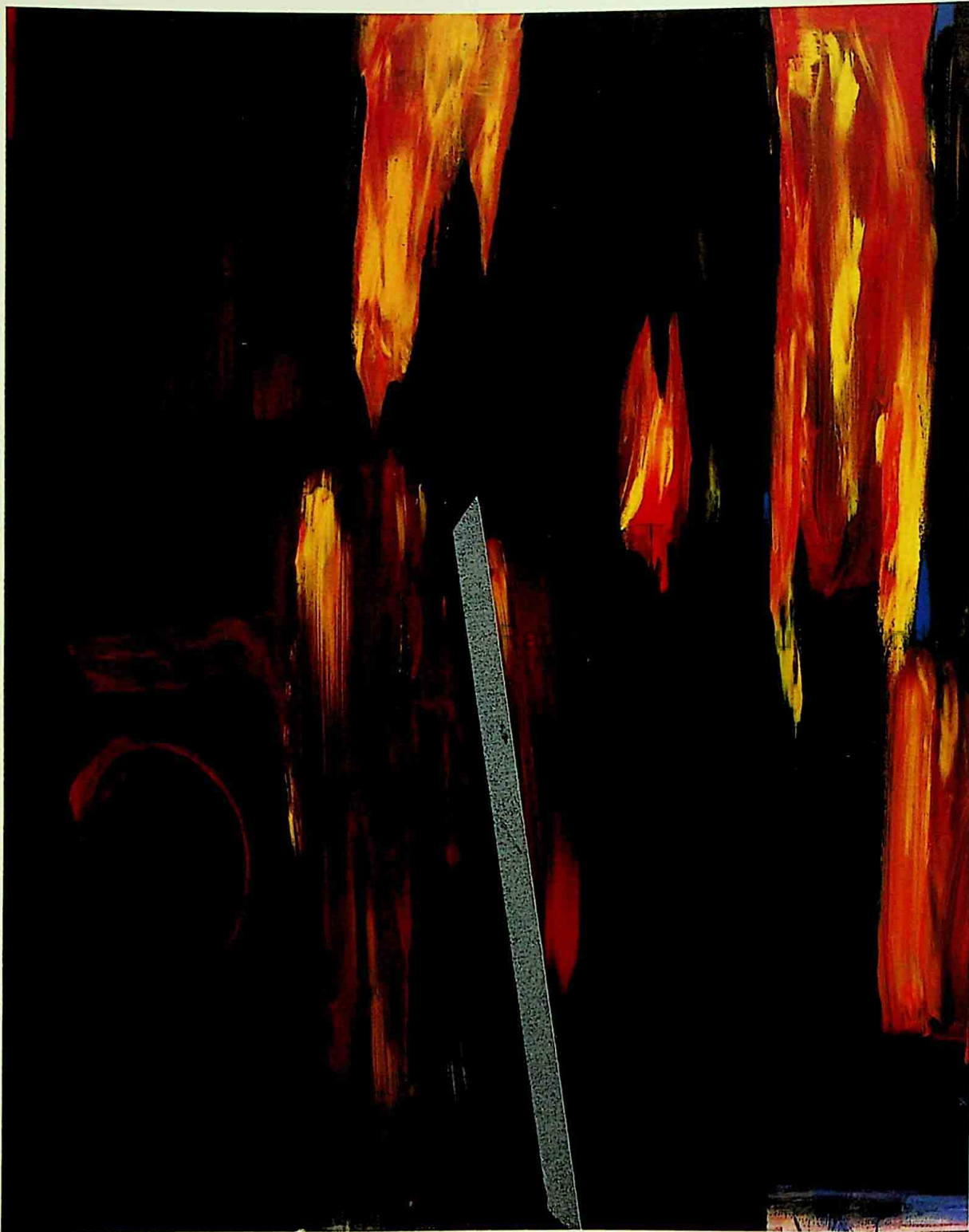
Alone 1996 Acrylic, tempera, wood 120 x 110 cm.

ด้วยความสนับสนุนจาก

บริษัท บางกอกมอเตอร์เวอคส์ จำกัด
1200 พหลโยธิน ลาดยาว จตุจักร กรุงเทพฯ 10900
โทร. 513-0311-9 โทรสาร 513-3279

Cool in hot 1996 Acrylic, wood on canvas 180 x 200 cm.

J.P.
INSIDE IMAGES IMAGES INSIGHT

November 21- December 24, 1996
The Art Center,
Centers of Academic Resources
Chulalongkorn University